

Srž je lova ljubav prema sportu i prirodi

Odnosi u prirodi su poremećeni. Više nije kao što je nekad bilo, veći je broj grabljivica nego plemenite divljači, objasnio je Rojnić povod hajkama • Iako se može pomisliti da je do manjka divljači na terenu došlo zbog velikog broja lovaca, razlozi leže i u zapuštenim i neobrađenim poljoprivrednim zemljištima

**Zapisała Barbara BAN
Snimio Eduard STRENJA**

Iako su nekad lov i lovstvo bili potreba, danas su tek jedan od hobija. Na Barbanštini ljubav prema tom hobiju gaji čak 210 lovaca u devet lovnih jedinica udruženih u lovačko društvo Kamenjarka, koje će sljedeće godine slaviti 60 godina postojanja. Riječ je o jednom od većih lovačkih društava u Istri koje se posebno ponosi svojim radom i organizacijom.

O ustrojstvu društva i lovišta prije izlaska na teren iscrpne su nam podatke dali predsjednik društva Vladimir Rojnić, lovočuvar Željko Žufić i lovnik Stanko Licul. Barbanski lovci i njihovi gosti mogu loviti na dva lovišta koja se prostiru na 10,5 hektara i praktički dijele općinu. Riječ je državnom lovištu XVIII/10 Raša, koje obuhvaća samo dio općine Barban, te Zajedničkom lovištu broj 29. Rojnić je spomenuo da je društvo nezadovoljno zbog dva lovišta koja se nalaze na njihovom lovnom terenu jer se za svako pojedino lovište mora raditi posebna Gospodarska osnova na osnovu čega društvo dobiva na raspolaganje lovište na rok od 10 godina. Osim tih dodatnih troškova dvaju lovišta lovci prigovaraju da je velik dio terena, koji je obilježen kao lovni, zbog izgradnje infrastrukture postao nelovni. Usprkos tome lovačko društvo plaća i za taj dio terena na kojem se lovci ne mogu kretati.

Međutim, svako nezadovoljstvo nestaje izlaskom u prirodu na lovački teren. Osim što nam je za dlaku pobjegao fazan, u kratkom obilasku najzanimljivijih punktova na lovištu nismo zatekli divljač. Inače na ovom terenu može se naći plemenita divljač kao što je zec, fazan, vidžilijska prepelica ili kolinka, trčka ili jarebica, a od visoke i crne divljači srne i divlje svinje, a za vrijeme lova najčešće se pušta divljač iz uzgoja. Lov je pak zabranjen na jastreba, koji je zaštićena vrsta. Barbanština je također stanište lisice i kune bjelice, tzv. štetočine ili grabljivice kako ih nazivaju lovci, koje se tijekom cijele godine love na organiziranim hajkama.

- Poremećeni su odnosi u prirodi. Više nije kao što je nekad bilo jer je veći broj grabljivica nego plemenite divljači, objasnio je Rojnić povod hajkama. Iako bi se pomislilo da je do manjka divljači na terenu došlo zbog velikog broja lovaca, razlozi leže i u zapuštenim i neobrađenim poljoprivrednim zemljištima.

Kao prva stanica na terenu našla se pojilica između Barbana i Puntere o kojoj se moraju skrbiti lovci. Članovi društva dužni su također zasijati 200 četvornih metara remize, odnosno polja s djetelinom, zobom, suncokretom i drugim žitaricama, te održavati stare putove i staze. Upravo za nadzor svih tih točaka brine se jedini profesionalac u društvu - lovočuvar, koji nam je pokazao kako izgledaju neke od njihovih čeka. Na putu prema Punteri ukazala se čeka Arsena Cicerana, dok je druga kod sela Špadići napravljena za strpljivo čekanje divljači, posebno divljih svinja.

- Čekati divljač, uživati u lovu, ljubav prema sportu i prirodi, to je ono što pokreće lovce, rekao je Rojnić nakon kratkog obilaska zimskog lovačkog terena.

Osim nadzora lova i stanja na terenu društvo je zaduženo i za olimpijsku streljanu na Gradišću u čijoj će neposrednoj blizini biti izgrađen lovački dom.

- Streljana radi cijelu godinu, a prvenstveno služi lovačkom i profesionalnom gađanju i treningu, a za trku se organizira noćno gađanje glinenih golubova, veli Rojnić. Najavio je i uređenje streljane koja će zajedno s budućim lovačkim domom i konjičkim centrom činiti svojevrsnu sportsku i turističku ponudu Barbanštine.

Lovačko obrazovanje

Da bi se postalo lovcem nisu potrebni samo puška i lovački pas. Prema riječima Vladimira Rojnića, zainteresirani moraju proći šest mjeseci tečaja te godinu dana stažirati i pritom voditi dnevnik rada, što zajedno s ispitima košta oko pet tisuća kuna. Tek kada se polože usmeni i pismeni ispit, mladi lovac javlja se u matično društvo koje ga na prvoj skupštini prima kao člana i daje upute o ponašanju u lovištu.

Anegdote iz lovačkog života

Lovnik Stanko Licul ispričao nam je da je jednom čuo priču kako je lovac Ivan Kožljan iz Kožljani jednim hicem ubio zeca i fazana. Naime, lovac je ustrijelio fazana koji je padom igrom slučaja usmrtio zeca.

Zna se desiti i da se oderana zečja koža napuni slamom te da se za dišpet kao zamka postavi drugim lovcima, a da ne spominjemo kako je jedan lovac zamijenio bratovu kozu za srnu koja je na kraju završila u šugu.

